

Sygn. akt V KZ 18/22

POSTANOWIENIE

Dnia 27 kwietnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 kwietnia 2022 r.,

w sprawie z zażalenia podejrzanego **P. G.**

na zarządzenie sędziego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 lutego 2022 r., sygn. akt V WKK (...),

o odmowie przyjęcia kasacji podejrzanego od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt V Kz (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

zaskarżone zarządzenie utrzymać w mocy.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem sędziego Wydziału V Karnego Odwoławczego Sądu Okręgowego w G. z dnia 21 lutego 2022 r., sygn. akt V WKK (...) odmówiono przyjęcia kasacji od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 25 września 2020 r., sygn. akt V Kz (...), wskazując, że nie spełnia ona warunków formalnych określonych w art. 526 § 2 k.p.k.

Zażalenie na to zarządzenie złożył podejrzany, który zarzucił obrazę art. 433 k.p.k. w zw. z art. 436 k.p.k. poprzez niezastosowanie się do wytycznych i zaleceń wyrażonych w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2021 r. uchylającego zarządzenie Sędziego Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 września 2021 r.

Skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Okręgowemu w G..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie podejrzanego P. G. jest bezzasadne.

W istocie, jak wskazuje skarżący uprzednio wydane zarządzenie z dnia 30 września 2021 r. zostało uchylone postanowieniem Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 2021 r., sygn. akt III KZ 49/21. W uzasadnieniu tego orzeczenia wskazano, że powodem uchylenia było przedwcześnie wydanie zarządzenia. Z dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy nie wynikało bowiem, że podejrzany został pouczony o konsekwencjach niezachowania terminu do ustanowienia obrońcy z wyboru i wniesienia kasacji.

Wobec powyższego w dniu 28 grudnia 2021 r. zarządzono, aby pouczyć podejrzanego P. G., że przysługuje mu prawo wniesienia kasacji sporządzonej i podpisanej przez obrońcę z wyboru w terminie 30 dni od daty otrzymania zawiadomienia (k. 137 akt V WKK (...)). Przesyłkę z zawiadomieniem uznano za doręczoną w trybie zastępczym z dniem 17 stycznia 2022 r. (k. 139 akt V WKK 71/20). W dniu 1 lutego 2022 r. podejrzany złożył pismo procesowe, w którym zakwestionował trafność decyzji z dnia 28 grudnia 2021 r.

Nie ulega wątpliwości, że zaskarżone nim zarządzenie wydano zgodnie z obowiązującymi przepisami regulującymi postępowanie kasacyjne, w tym z art. 526 § 2 k.p.k. przewidującym wymóg sporządzenia i podpisania kasacji – o ile nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego, Rzecznika Praw Obywatelskich albo Rzecznika Praw Dziecka – przez obrońcę lub pełnomocnika będącego adwokatem albo radcą prawnym. Kasacja sporządzona i podpisana przez podejrzanego oraz przez niego wniesiona do Sądu Okręgowego w G. w dniu 23 listopada 2020 r. jednoznacznie tego wymogu nie respektuje, stąd zasadnie podejrzany (w oparciu o treść art. 120 § 1 i § 2 k.p.k.), został wezwany do usunięcia tego braku formalnego kasacji. Z uwagi na to, iż w zakreślonym terminie tego nie uczynił, trafnie – w oparciu o wskazane w podstawie prawnej zaskarżonego zarządzenia przepisy prawa – odmówiono przyjęcia tej kasacji. Poprawnie bowiem uznano wysłane pod wskazany przez samego podejrzanego adres pismo, wzywające go do usunięcia braków, za doręczone z dniem 17 stycznia 2022 r.

Podejrzany – pomimo dwukrotnego awizowania – nie podjął tego pisma, co uzasadniało zastosowanie art. 139 § 1 k.p.k., a w konsekwencji także wydanie zaskarżonego zarządzenia. Skazany w rozpoznawanym zażaleniu – w istocie – nie podważa zasadności tej decyzji w oparciu o obowiązujące regulacje prawne i żadnych konkretnych zarzutów odnośnie jej nie formułuje. W przedmiotowym piśmie domaga się przede wszystkim „prowadzenia dalszych czynności okołokasacyjnych”.

Sąd Najwyższy – w niniejszym odwoławczym postępowaniu – był zobligowany jedynie do sprawdzenia zasadności przedmiotowego zarządzenia w oparciu o obowiązujące podstawy normatywne i stan faktyczny zaistniały w momencie wydania zakwestionowanego rozstrzygnięcia. Dokonana – w tym zakresie - kontrola instancyjna zaskarżonego zarządzenia wykazała jego trafność.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.